

P.O. Box 40030
Francistown
Botswana

06.04.2017

Rakkaat Ystävät!

Tervehdys teille täältä etelästä. Vuosi on vierähtänyt liikkeelle sellaisella vauhdilla, että hyvä kun on pysynyt siinä vauhdissa jotenkin mukana. Niinpä on tämän kirjeen kirjoittaminenkin siirtynyt aina ”parempaan aikaan”. Jospa nyt kuitenkin saisin napattua teidätkin matkaani kaikille reissuilleni näiden päivitysten myötä. Muistatthän myös ”Suomen Lähetyksseura Eteläisessä Afrikassa” Facebook-sivut. Siellä on mukavia videoitaakin!

Kokoustamista ja tutustumista

Yllä: Namibian hankesuunnittelukokouksessa esitysvuorossa Paulinummin seminaarin taloudenhoitaja Matthew Hashoongo
Alla: Vierailulla LUCSA:ssa. Mukana kuvassa Ilkka Repo, Modisaotsile Morekwa ja Piispa David Tswaedi

Alkuvuoden aikana on tullut kierrettyä tätä Eteläistä Afrikkaa ihan kiitettävästi. Olemme pitäneet yhdessä aluepäällikkö Ilkka Revon kanssa hankesuunnitteluun liittyen kokouksia niin Namibiassa kuin Botswanassakin, vierailleet katsomassa käytännön toimintaa hankkeissa ja tutustuneet mm. luterilaisten kirkkojen yhteistyöjärjestö LUCSA:n toimintaan Pretoriassa. Päivi Repo on ollut matkoilla mukana ja tehnyt ahkeraa työtä räpsien kuvia. Näin minuakin voi näkyä niissä!

Kaikki tämä kokoustaminen ja tutustuminen on ollut hyvin innostavaa ja ajatuksia avartavaa. Näissä molemmissa kirkoissa samoin kuin uudessa kumppanissamme Pohjois-

Namibian tyttöpartiojärjestössä on ihmisiä, jotka tekevät sydämellään ja voimiaan säästelemättä työtä yhteiseksi hyväksi. On ollut etuoikeus saada olla seuraamassa sitä paloa.

Partiotyttöjen kirjanpitoa tutkimassa yhdessä tyttöjen johtajan Maija Shingengen kanssa.

Kävimme seuraamassa mm. tyttöpartion leiriä, jolla laulu raikui, rivit olivat suorat ja järjestys muutenkin erinomainen. Tytöt nauttivat silmin nähden opetuksista, kilpailuista, laulusta ja yhdessäolosta. Seurasimme myös, kuinka pieniin huopiiin leikattiin yksinkertainen T-kaula-aukko ja niin syntyi kätevästi tytöille leiriponcho. Sen suojassa on sitten hyvä istua vaikka maassakin iltanuotiolla tarinoita kertoen ja lauleskellen. Ei syö hyttysenkään jalkoja kun nekin ovat hyvin suojassa ponchon alla. Tuo poncho kulkee sitten mukana kaikilla leireillä ja koulutuksissa ja siihen kerätään koristeeksi ja muistoksi tarroja eri puolilta. Tulipa itsellenikin mieleen oma rikkani, johon hieman nuorempana keräsin eri maiden lippuja... Niistä tuli mukavia muistoja mieleen.

Ponchon alla turvassa

Etsi Khawa kartalta!

Botswanan kirkon piispa Mothusi Jairos Letlhage kertoi muutamia vuosia sitten ajatuksen, että hän halusi viedä henkilökunnan etelä-Kalaharissa oleville dyneille retriittiin. Ajattelin silloin, ettei ajatus ehkä saisi kannatusta: telttamajoitus ja kaikkea sellaista 'epämukavaa'. Mutta niinpä piispa piti vaan päänsä ja toteutti näkynsä ja kuskasi papiston, diakonit ja evankelistat Gaboronesta reilut 700km lounaaseen sijaitsevaan Khawan kylään hiekkadyynien juurelle. Oli henkilökunta mutissut ja vastustellut mutta kuulisittepa heidän kommenttejaan nyt! "Kyllä meidän oli mukavaa matkata yhdessä. Kerrottiin vitsejä, naurettiin, laulettiin." "Enää me ei haluta mitään retriittiä pidettäväksi pääkaupungissa. Vie meidät eri puolille maata syrjäisillekin alueille. Seuraavaksi vaikka Shakaween!" "Kutsu meidät omalle karjapostillesi, piispa." "Voin kutsuakin, mutta siellä ei ole sitten verkkoa puhelimille."

Khawan kylässä dyynien juurella olevalla isolla kirkon tontilla vietettiin 18.3. Botswanan kirkon reformaation 500-vuotisjuhlaa. Laulu raikui ja ihmiset iloitsivat.

Retriitissä olivat mukana myös tulleet Jyväskylän seurakunnan

Riku Bucht. Pastori Tuomas Palola, joka oli myös osa ryhmää, oli joutunut jo palaamaan aiemmin Suomeen. Olin varustanut Heinille ja Rikulle matkaan telttaa ja makuupussia, ämpäriä, mukia, lautasta ja lusikkaa. Kun he sitten olivat ensin bussin odottamisen ja sitten matkustamisen jälkeen saapuneet lähempänä keskiyötä Khawaan, oli miesten teltasta kadonnut osa tukikepeistä. Niitä oli lähtiessä 10 kappaletta, mutta perille saapui vain kuusi. Lienevätkö tipahtaneet pussista hiekkatien töyssyissä vai minne lie katosivat. Onneksi armeijan käyneillä miehillä ei mene sormi suuhun edes erämaan pimeydessäkään ja niinpä he saivat teltan jotenkin kokoon. Seuraavana päivänä löytyi sitten piispalta varateltta, joten loppuyöt sujuivat hieman vakaammin pystyssä olevassa teltassa.

kuukauden mittaiseen työntekijävaihtoon työntekijät diakoni Heini Lekander ja pastori

Retriitin aikana oli osanottajat jaettu mm. ryhmiin ja lähetetty dyneille lukemaan annettuja raamatunkohtia, keskustelemaan, jakamaan ja rukoilemaan. Kun minä tulin Khawaan lauantaina, kuulin monelta taholta vaikuttuneita kokemuksia tästä harjoituksesta. Myös kylän koteihin tehdyt vierailut samoin kuin valtavat lapsimäärät kylässä olivat koskettaneet monia. Useammasta suusta kuulee vielä tänä päivänä Khawan lapsista ja siitä, kuinka kirkon pitää ottaa lapsityö vakavasti. On iloinen asia, että nuo Jumalan silmäterät ovat tulleet huomatuiksi!

Siunauttua kevään tulon odotusta teille jokaiselle sinne Suomeen!

Lämpimin terveisin *Marja*

Kuvat: kokous-, vierailu- ja profiilikuva: Päivi ja Ilkka Repo Khawan kuvat ja ponchokuva: Marja Alastalo

Marja Alastalo: Lähdin Botswanaan kesäkuussa 1994 ensin suomalaislasten opettajaksi ja sittemmin kokotoimisesti kummilapsityöhön Tsholofelong (Toivon Paikka) -ohjelmaan Francistowniin. Nyt toimin Suomen Lähetyksseuran kirkollisen työn koordinaattorina Botswanassa ja Namibiassa

Rukousaiheet:

Botswanan ja Namibian kirkkojen johto ja talouden haasteet, Kiitos onnistuneista ja virkistävästä vierailuista ja vierailijoista, Tulevien vierailijoiden reissujen onnistuminen

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

Maaliskuussa kokoonnuimme Länsi-Japanin evankelisluterilaisen kirkon 56. kirkolliskokoukseen, jossa oli pappisvihkimys. Huhtikuun ensimmäisenä sunnuntaina vietettiin seurakunnassamme pastori Yoshiaki Hironon työhönsiunaamisjuhlaa.

IISUTAA OMEDETOO!

Eli hyvää pääsiäistä!

Valmistaudumme täällä Nihinomiassakin hiljaiseen viikkoon sekä pääsiäiseen. Samaan aikaan ovat sakurat aloittaneet kauniin kukintansa. Kevät on tullut.

Pääsiäisenä on seurakuntamme saamassa peräti seitsemän uutta jäsentä. Yksi lapsi kastetaan, hänen isänsä taas siirtyy toisesta seurakunnasta Nishinomiyaan. Seurakuntaamme siirtyjiä ovat myös pariskunta pienen poikansa kanssa sekä uusi avustava pastorimme vaimonsa kanssa. Suuri kiitosjuhla on siis tiedossa.

Viimeiset kuukaudet ovat olleet melko tiiviitä. Meillä on muun muassa ollut runsaasti vieraita, niin Suomesta kuin Japanista. Parhailleen ovat Laurin vanhemmat käymässä kuukauden verran. Influenssaa ja normaalia flunssaakin on ollut. Lisäksi on ollut Länsi-Japanin luterilaisen kirkon vuosikokousta sekä lähetyksemme omia vuosikokouksia ja seminaareita.

Koko kirkon vuosikokouksessa vihittiin yksi uusi pappi. Tämä ei ole suinkaan jokavuotinen asia, uusia pappeja tarvittaisiin kovasti lisää. Eläkeikäiset papitkin palvelevat useimmiten vielä pitkään. Näin on meidän seurakunnassammekin nyt, kun huhtikuun alusta saimme pastori Hironon työtoveriksemme. 73-vuotias Hirono-sensei on kokenut pastori ja iloitsemme kovasti hänen avustaan.

Kirkko tarvitsee vielä siis ulkomaalaisten lähetystyöntekijöiden työpanosta. On hienoa, että voimme palvella tätä pientä kirkkoa yhdessä teidän, lähettäjiemme kanssa. (AP)

Rukousaiheita

- + Huhtikuussa alkava syöpäpotilaiden ja omaisten "kahvila"- että Jumala johdattaisi oikeat henkilöt paikalle ja voisi heitä puhutella
- + Pitkään jatkuneen flunssan paraneminen.

Kiitosaiheita

- + Seurakunnan uudet jäsenet – rukoillaan että he voisivat juurtua Kristukseen entistä enemmän.
- + Uusi avustava pastorimme ja hänen vaimonsa

Yhteystiedot

Postiosoite:
11-17 Kubo-cho,
Nishinomiya-shi,
662-0927 JAPAN

Puhelinnumerot:
Lauri: +81-80-3859-3769
Asako: +81-90-6413-7812

Sähköpostit:
etunimi.sukunimi@sekl.fi

Internet-sivut:
<http://www.palmu.st/>

Vilskettä pyhäkoulussa

Joka sunnuntai nuori väkikin aloittaa jumalanpalveluksen yhdessä aikuisten kanssa. Muutaman sanan ja parin laulun jälkeen lapset, pyhäkoulun ope ja kaksi ystävällistä apulaista (Benjamin ja Helen) lompsivat jyrkät portaat kirkkorakennuksen toiseen kerrokseen, jossa on pappilan lisäksi yksi kokoushuone. Lapset saavat liimata osallistumistarran tauluun. Sitten lauletaan ja välillä jumpataankin. Raamatun kertomusta kuunnellaan tarkasti ja sen jälkeen kaikki saavat Raamatunlause-kortin. Yritämme sitä opetella vähän ulkoakin. Rukouksen jälkeen on välillä askartelua tai ihan vapaata oleskelua.

Ikähaitari on melko suuri. Viime sunnuntaina ensi kerran yksin uskalsi olla pyhäkoulussa eräs 4-vuotias poika. Opettajan syliä tarvittiin muutaman kerran, mutta reippaasti oli loppuun asti. Kaksi muuta 4-vuotiasta on jo uskaltanut olla mukana yksin useamman kuukauden ajan. Näin saavat heidän vanhempansa kuunnella saarnaa rauhassa. Sitten on pari 5-6 -vuotiasta poikaa, sekä neljä koululaista. Parhaimmillaan pyhäkoulussa on kymmenisen lasta, mutta viimeksi koululaiset olivat kevätlomalla reissussa, joten paikalla oli viisi lasta sekä meidän assistentit. Benjamin ja Helen ovatkin suureksi avuksi. Toiveena olisi, että seurakuntalaisista nousisi muitakin pyhäkoulun pitäjiä, mutta toistaiseksi on toiminta pyörinyt työntekijöiden (ja oman ”lapsityövoiman”) varassa.

Aivan pienimmät lapset ovat vanhempiensa kanssa kirkkosalin kupeessa olevassa lastenhuoneessa, jossa voi kovaäänisen kautta kuulla kirkkomenoja. Olemme kokeneet tärkeänä sen, että jumalanpalvelukseen voi tulla koko perheen voimin, myös pikkulasten kanssa. Pientä hälinää ei voi välttää, mutta se pitää aikuisten kestää.

Iloitsemme näistä lapsista, joille saamme kertoa Jumalan rakkaudesta ja teoista. Rukoillaan heidän uskonsa saisi kasvaa ja he voisivat elää kristittyinä aikuisenakin. Vain osa lapsista on kastettuja, heidän vanhemmistaankaan yleensä vain toinen. 4-vuotias tyttö, joka siis kastetaan pääsiäisenä, kävi tässä juuri kylässä isänsä kanssa. Kirkolle tulo on hänen omien sanojensa mukaan ”Jeesuksen luo tulemista.”

Iloitaan siitä, että me kaikki saamme olla Jumalan lapsia. Pääsiäisen sanoma on meille suurenmoinen asia. Saamme Kristuksen ristin kautta syntimme anteeksi ja Jeesuksen ylösnousemuksen kautta kuoleman valta on kukistettu. Saamme kaikki kerran olla yhdessä Taivaassa Jumalan lapsina, niin suomalaiset kuin japanilaisetkin. (AP)

Siunauksin,

Asako ja Lauri Palmu sekä lapset

Tue työtämme

Tarvitsemme esirukousta!

”Rukoilkaa myös minun puolestani, että minulle annettaisiin oikeat sanat suuhun, kun ryhdyn puhumaan, ja että voisin rohkeasti julistaa evankeliumin salaisuutta.” (Ef. 6:19) Rukous vaikuttaa myös tänään lähetystyön arjessa. Käytännön asioiden tuominen Jumalalle on selkeä osa lähetystyötä. Ilman esirukouksia emme jaksaisi tehdä työtä.

Tarvitsemme taloudellista tukea!

Rukoustuen ja yhteydenpidon lisäksi tarvitsemme työllemme myös taloudellista tukea. Lähettäjänä saat toimia Jumalan lahjavarjoilla, sillä Herralla ”on teille annettavana runsaasti kaikkia lahjoja, niin että teillä on aina kaikki, mitä tarvitsette ja voitte tehdä runsaasti kaikkea hyvää.” (2. Kor. 9:8)

Työtämme Japanissa voit tukea nimikkoseurakuntiemme Alavan, Järvi-Kuopion, Kallaveden, Kirkkonummen, Loviisan, Meilahden, Männistön ja Tampereen Tuomiokirkkoseurakunnan kautta.

Taloudellisen tuen lähetystyölle voit myös kanavoida Helsingin Kansanlähetyskeskuksen: FI33 8000 1001 5582 47 (keräyslupa POL-2015-13811), Hämeen Kansanlähetyskeskuksen: FI71 5730 0820 0457 02 (keräyslupa: 2020/2013/4884), Pohjois-Savon Kansanlähetyskeskuksen: FI09 1078 3000 2019 38 (keräyslupa 5740/0009/2015) tai Uudenmaan Kansanlähetyskeskuksen kautta: FI48 8000 1501 4822 03 (keräyslupa POL-2014-13961). Viitenumero: 22703 tai sitten viestiksi ”Palmut sekä kotiseurakuntasi nimi” (kirkon lähetyskannatustilastoa varten).

Lähettsihteerimme Helsingissä: **Terhi ja Henri Halminen** (040-764 7060) ja Pohjois-Savossa: **Jouni ja Vappu Palmu** (050-405 9762) ja Uudellamaalla **Pauli Vehko** (040-577 8383)

Apilaristi, maaliskuu 2017

Tuokiokuvia Pyhäältä maalta

Ensimmäiseksi meidät otti vastaan vesi- ja räntäsade. Oli niin kylmä, että välillä tarvittiin lähes kaikki matkalaukkuun pakatut vaatteet. Kesämekoille ja –paidoille oli käyttöä vasta viimeisenä päivänä, kun kävimme Kuolleenmeren laaksossa ja Qumranissa.

Välimeren pohjukassa helmikuinen sade on kuitenkin lupaus keväästä. Mantelipuut availivat nuppujaan ja keltavuokot nostivat kukkavanojaan. Juudean vuoret vihersivät niin, että paimenet kiirehtivät riemuissaan laumojaan syömään rinteiden tuoretta ruohoa.

Hiippakunnan johtavat viranhaltijat, asessorit ja lääninrovastit olivat piispa **Jari Jolkkosen** johdolla opintomatalla tutustumassa Jordanian ja Pyhän Maan ev.lut. kirkkoon 13.-21.2.2017. Seurueeseen kuului myös muutamia puolisoita. Näiden tuokiokuvien ja omien mietteideni kautta kerron tiiviin ohjelmamme kohtaamisista.

KASVATUKSEN JA KOULUTUKSEN KIRKKO

Kirkolla on Länsirannan alueella neljä koulua Ramallah'ssa, Betlehemissä, Beit Sahourissa ja Beit Jalassa. Näissä samaa koulua voi käydä päiväkotikäisestä ylioppilaaksi saakka. Lisäksi Jerusalemissa Öljamäellä on kirkon päiväkotia.

”Oppilaita on noin 2300, joista noin 30% on kristittyjä ja noin 70% muslimeja. Tilanne on hitaasti muuttunut, sillä monet kristityt perheet ovat muuttaneet ulkomaille. Osa oppilaista tulee Länsirannan pakolaisleireiltä, joissa he ovat asuneet koko elämänsä ajan.”, kertoi kirkon koulutusjohtaja, tohtori **Charles Haddad**. Koulujen tavoitteena on kasvattaa palestiinalaisyhteisöön vastuullisia aikuisia, jotka jäsivät kotiseudulleen ja rakentaisivat sitä ammattitaidollaan.

Opetus perustuu kokonaisvaltaiseen oppimiskäsitykseen ja käytössä ovat modernit opetusmenetelmät. Tytöt ja pojat opiskelevat samoissa ryhmissä. Eri oppiaineita integroidaan keskenään niin, että esimerkiksi tieto- ja taitoaineita yhdistetään. Oppilaiden yksilölliset lahjat ja taipumukset otetaan huomioon ja niitä pyritään vahvistamaan niin, että kaikilla on mahdollisuus saada onnistumisen kokemuksia. Vammaisille oppilaille tai oppimisvaikeuksista kärsiville annetaan tukea.

Piispa Munib
Younanin
vieraana
Jerusalemissa

Arkipiispa
Pizzapallan ja
piispa Younanin
rauhantervehdys

Beit Sahourin
koulun rehtori
Georgette
Hazboun
Rabadi

Dar Al Kaliman
koulun
alaluokkalaiset
opettelevat
tervehtimään

Tavanomaisten oppiaineiden rinnalla on opetusta täydentäviä ohjelmia, joissa harjoitellaan erityisesti yhdessä tekemisen ja keskustelemisen taitoja. ”Tavoitteenamme on kasvattaa oppilaistamme kriittisesti ajattelevia, joustavia ja dialogiin kykeneviä aikuisia, jotka haluavat rakentaa rauhaa”, Haddad sanoi. Näihin täydentäviin ohjelmiin on saatu myös YK:n tukea ja yhteistyökouluja on eri puolilla maailmaa.

Koulut ovat yksityiskouluja, joita palestiinalaishallinto ei tue taloudellisesti. Siksi lukukausimaksuilla ja erilaisin hankerahoituksin on katettava suurin osa menoista. Muun muassa Suomen Lähetysseuran kummisopimusten kautta voidaan myöntää kokonaan tai osittain vapautus köyhimpien perheiden lapsille lukukausimaksusta.

”Olemme hyvin kiitollisia suomalaisten avusta. Oppilaan ei tarvitse keskeyttää koulua, vaikka vanhemmat jäisivät työttömiksi”, sanoi Beit Sahourin koulun rehtori **Georgette Hazboun Rabadi**. ”Ainoa, mihin voimme täällä investoida, on koulutus. Muu ei ole mahdollista.”

Koulut ovat kirkon kouluja ja se näkyy myös työjärjestyksessä. Päivät alkavat luokissa aamuhartaudella. Kerran viikossa kokoonnutaan saliin yhteiseen hartauteen, johon koko koulun oppilaat, opettajat ja muu henkilökunta osallistuvat.

”Hartaus koostuu yleensä Raamatun lukemisesta ja selittämisestä, joskus Koraanin teksteistä sekä virsistä ja hengellisistä lauluista. Se päättyy aina yhteiseen Herran rukoukseen”, Dar Al-Kaliman koulun rehtori **Anton Nassar** selvitti. Kerran kuukaudessa on yhteinen uskontotunti, jossa oppilaat tutustuvat toistensa uskontoon keskustellen ja kuunnellen.

SEURAKUNTAELÄMÄN KIRKKO

Olimme sunnuntaivieraina Ramallah’n Toivon kirkon messussa, jossa piispa Jari Jolkkonen saarnasi. Messussa oli monta meille opiksi ja esimerkiksi sopivaa ilon aihetta:

- pastori **Imad Haddadin** lämmin tapa johtaa messua, kutsua eri tehtäviin meitä vieraita ja kohdata seurakuntalaisensa erityisesti rauhantervehdyksen aikana.
- lapset ensin –ajattelu, joka toteutui erityisesti siinä, että pyhäkoululaiset saivat ehtoollisen tai siunauksen ensin. Pastori näytti tietävän, kenelle annetaan ehtoollinen ja kuka siunataan.
- vuorolauluihin ja –rukouksiin osallistuva seurakunta, joka koostui kaikenikäisistä.
- rippikouluikäinen urkuripoika, jolle Puijon seurakunnan kanttori **Joona Saraste** opetti vuonna 2015 urkujen soiton alkeet ja joka on siitä kehittynyt upeasti. (Joona oli virkavapaalla Puijolta ja Lähetysseuran vapaaehtoistyöntekijänä ELCJHL:n musiikkityössä.)
- seurakuntalaiset, jotka tulivat aulaan järjestetyillä kirkkokahveilla keskuselemaan kanssamme, vaikka yhteistä kieltä ei juuri ollut.

”Täällä asuminen on tietoinen valinta, täällä kirkkoon kuuluminen on tietoinen valinta, täällä jumalanpalveluksiin ja seurakuntaelämään osallistuminen on tietoinen valinta”, kertoi Ramallah’n Toivon seurakunnan pastori **Imad Haddad**. ”Pelkästään olemalla kristitty, todistaa Kristuksesta, sillä valtaosa kaupungin asukkaista on muslimeja.”

Kirkkoon kuuluminen merkitsee muun muassa sitä, että seurakuntalaiset joutuvat järjestämään vapaata työstä osallistuakseen sunnuntaina jumalanpalvelukseen. Siksi myös perjantaisin, joka islamin vuoksi on palestiinalaisalueilla yleinen vapaapäivä, järjestetään jumalanpalveluksia.

Ramallah'n luterilainen seurakunta perustettiin vuonna 1954. Ensimmäiset jäsenet, 38 perhettä olivat tulleet kaupunkiin pakolaisina Israelin valtion syntymisen jälkeen. Vuonna 1961 rakennetun kirkon vieressä on Toivon koulu, ainoa kirkon kouluista, jossa vierailu ei mahtunut ohjelmaamme.

Betlehemin luterilainen seurakunta ja sen pappi, teol. tri **Mitri Raheb** on tehnyt mittavaa rauhankasvatustyötä. Bethlehemin luterilaisen kirkon yhteydessä on kansainvälinen keskus, jossa järjestetään koulutus- ja keskustelutilaisuuksia, taidenäyttelyitä sekä musiikin, tanssin ja näytelmätaiteen esityksiä.

”Haluamme painottaa kulttuurin merkitystä rauhankasvatuksessa. Kun politiikka ja uskonto erottavat Lähi-idässä ihmisiä toisistaan, taide voi yhdistää ja rakentaa siltoja”, Raheb sanoi.

KUMPPANUUKSIEN KIRKKO

Pieni vähemmistökirkko tarvitsee kumppaneita kyetäkseen kouluttamaan pappinsa ja muut työntekijänsä, rakentamaan seurakuntaelämää ja pitämään yllä koulujaan haastavissa olosuhteissa. Suomen ev.lut. kirkko ja Kuopion hiippakunta ovat merkittäviä yhteistyötahoja. Yhteys Suomeen on luonteva, koska piispa Munib A. Younan on opiskellut Suomessa sekä diakoniksi että papiksi. Hän puhuu edelleen sujuvaa suomea. Matkan aikana piispat kävivät neuvotteluja yhteistyösopimuksen jatkamisesta. Kolmas sopimusosapuoli on Suomen Lähetysseura, joka on paikallinen suomalainen asiantuntija ja jonka kautta seurakuntien taloudellinen ohjataan eteenpäin.

”Suomen Lähetysseura on ELCJHL:n pitkäaikainen kumppani, joka tukee koulujen toimintaa sekä kirkon diakonia- ja perhetyötä. Koulujen henkilökunnalle annetaan myös työnohjausta, mikä auttaa jaksamaan ja käsittelemään haastavia tilanteita”, kertoi diakoni **Sari-Johanna Kuittilo** vieraillessamme Lähetysseuran työkeskuksessa.

Muita merkittäviä tukijoita ovat Pohjois-Amerikan evankelis-luterilainen kirkko, Saksan evankelinen kirkko sekä Ruotsin ja Norjan kirkot.

Ruotsin kirkon ja Ruotsin valtion kehitysyhteistyön tuki näkyi kirkon ympäristökasvatuksen keskuksessa, joka on rakennettu Beit Jalan Talita kumi -koulun yhteyteen. Keskuksessa vierailee opiskelijoita muistakin Länsirannan kouluista. Opiskelijat pääsevät tutustumaan alueen ekosysteemiin, ekologiseen viljelyyn sekä ympäristöystävälliseen elämäntapaan ja kierrätykseen. Keskuksessa on tasokas kasvitieteellinen puutarha sekä laaja luonnonhistoriallinen museo. Koska Välimeren pohjukan kautta virtaa keväisin ja syksyisin Euroopan ja Afrikan välinen muuttolintujen virta, keskuksessa on myös rengastusasema. Satunnainen vierailijakin sai lähettää juuri rengastetun mustapääkertun kohti Pohjolaa.

EKUMEENISTEN SUHTEIDEN JA USKONTODIALOGIN KIRKKO

Pieni kirkko voi olla myös yhteyksien rakentaja ja sitä Jordanian ja Pyhän Maan evankelis-luterilainen kirkko on Jerusalemissa ja Pyhällä Maalla, jossa toimivat lähes kaikki kristilliset kirkot. Piispa Younanin henkilökohtainen panos ja ekumeeniset suhteet ovat olleet ensiarvoisia näiden yhteyksien syntymisessä.

Luterilaisen Maailmanliiton presidenttinä hän oli 31.10.2016 avaamassa reformaation merkkipäivää yhdessä paavi Franciscuksen kanssa Lundissa. Vastaava yhteinen rukousilta järjestettiin vierailumme aikana Betlehemissä Jeesuksen syntymäkirkon katolisessa Pyhän Katariinan kirkossa. Yhteisen rukouksen johtivat Jerusalemin katolinen arkkipiispa **Pierbattista Pizzapalla** ja piispa Younan. Tilaisuutta kunnioittivat läsnäolollaan eri ortodoksikirkkojen johtajat, islamilaisen yhteisön suurmufti, palestiinalaishallinnon edustaja ja lukuisat eri kirkkojen jäsenet. Oman piispamme johdolla olimme kunniavieraina tilaisuudessa.

Toimivasta uskontodialogista todisti myös se, että ryhmämme pääsi viimeisenä matkapäivänä Kalliomoskeijaan ja Al Aqsan moskeijaan Jerusalemin temppelivuorelle.

KESKELLÄ LÄHI-IDÄN KONFLIKTIA

Pieni luterilainen kirkko elää Lähi-idän kristittyjen vähemmistön vähemmistönä keskellä pitkäaikaista konfliktia, johon ratkaisua ei tunnu olevan näköpiirissä. Ilo yhteydestä, rakkaus omaan kirkkoon, toivo ja usko tulevaisuuteen näkyivät kuitenkin niissä ihmisissä, joita kohtasimme seurakunnissa ja kouluissa. Silti konfliktilta ei voi sulkea silmiä, sillä se vaikeuttaa arkea monin tavoin.

Toiveikkuutta oli vaikeampi havaita Hebronissa, jossa tutustuimme EAPPI-toimintaan.

Palestiinalaisalueen ja juutalaisten alueen välillä oli useita tarkastuspisteitä. Kaupunki on molemmille pyhä, koska siellä on molempien kansojen kantaisän Abrahamin hauta. Vaikka Hebron on Länsirannan aluetta, sinne on rakennettu useita juutalaisia siirtokuntia. Tilanne on herkempi kuin niillä alueilla, joissa siirtokunnat ovat kauempana palestiinalaiskaupungeista.

EAPPI-tarkkailijat ovat vapaaehtoisia eri alojen ammatti-ihmisiä, mm. teologeja, toimittajia, psykologeja, lääkäreitä ja juristeja. He toimivat vapaaehtoisina kukin kolmen kuukauden ajan ja elävät Länsirannalla ja Itä-Jerusalemissa paikallisten parissa kuunnellen heitä. Heidän tehtävänsä on suojella rauhanomaisin keinoin esimerkiksi lapsia koulumatkalla tai paikallisia yrittäjiä heidän työssään ja raportoida mahdollisista ihmisoikeusrikkomuksista. Yhteistyötä tehdään israelilaisten, palestiinalaisten ja kansainvälisten rauhan puolesta toimivien järjestöjen ja yhteisöjen kanssa. Suomesta EAPPI-vapaaehtoisia välittää Kirkon Ulkomaanapu.

POHDITTAVAA KUOPION HIIPPAKUNNAN SEURAKUNNILLE

Matka herätti ajatuksia, joita on tärkeää pohtia rovastikunnissa ja seurakunnissa. Haastan syventämään yhteistyötä esimerkiksi seuraavin tavoin:

- rukoilkaa kumppanikirkon ja Lähi-idän rauhan puolesta
- solmikkaa suhteita ja tukekaa kirkon työtä
- tehkää nimikkosopimus Suomen Lähetysseuran kautta
- rohkaiskaa seurakuntalaisia ottamaan kummilapsia kouluista Suomen Lähetysseuran kautta
- matkustakaa Pyhälle Maalle, vierailkaa kouluissa ja seurakunnissa
- turistimatkalta sopivia käyntikohteita on paljon, muun muassa nämä: Lunastajan kirkko Jerusalemin Vanhassa kaupungissa, Pyhän haudan kirkon vieressä, Kansainvälinen keskus Betlehemin alakaupungissa, Ympäristökasvatuksen keskus Beit Jalassa, Jordanian puolella Johannes Kastajan

kastepaikalle rakennettu hiljentyksen keskus kirkkoineen sekä lisäksi Suomen Lähetysseuran työkeskus Jerusalemissa

- erinomainen majapaikka on Beit Jalassa kirkon oma Abrahams Herberge –hotelli, jossa ryhmämme majoittui. Hotellilla on myös nuorisohostelli.
- kutsukaa vieraita seurakuntiinne

”Kun käytte luonamme, teette meidät näkyviksi Kristuksen koko kirkossa”, kiitteli eräs Ramallah’ m seurakuntalainen seurakuntalainen meitä vierailustamme.

FAKTOJA JORDANIAN JA PYHÄN MAAN EV.LUT. KIRKOSTA

- kirkon juuret Saksan ja Englannin evankelisten kirkkojen lähetyksessä
- itsenäistyi vuonna 1979
- noin 2000 jäsentä, koulujen kautta kirkko vaikuttaa laajemmalle kuin vain jäsenistöön
- piispa Munib A. Younan vuodesta 1998, uudeksi piispaksi valittu Jerusalemin seurakunnan pastori Ibrahim Azar, siirtymäaika on noin vuosi
- seurakunnat Ammanissa, Jerusalemissa, Betlehemissä, Beit Sahourissa, Beit Jalassa ja Ramallah’ssa
- kahdeksan pappia
- ensimmäinen nainen vihitaan pappisvirkaan 2017
- lähemmin kirkkoon voi tutustua osoitteessa <http://www.elcjl.org/> Nettisivujen uutisvirtaa päivitetään jatkuvasti ja kuvagalleria on erinomainen. Helmikuun 2017 kuvista saattaa löytyä tuttujakin.

Teksti: Jaana Marjanen

Kuvat (c) King Tours / Stina Lindgård

Medialähetys
Sanansaattajat

Ystäväkirje 1, helmikuu 2017

Sirpa Rissanen

Giorki Papadopolou St.138
Chromata Lagoon C6
5920 Paralimni
Cyprus

Mobile: +357 99649048
Suomi: +358 50 5523683
Email: sirpa.rissanen@sansa.fi

Rukousaiheet:

- SAT-7 vuotuinen partnerikokous pidetään tänä vuonna Beirutissa, Libanonissa maaliskuun lopussa. Muistathan rukouksessa kaikkia osallistujia, esiintyjiä ja kokouksia.

Kerron tässä kirjeessäni vierailustani SAT-7 Kairon studiolla Egyptissä sekä uudessa Limassolin studiossa täällä Kyproksella.

Olin tammikuussa tutustumassa Limassolin uudella studiolla. Studion epävirallisia avajaisia vietettiin juuri ennen joulua, kun kaksi uutta viikottaista ohjelmaa aloitti suorat lähetyksensä sieltä. "Auringonvalo kuunvalo" (Sunlight Monlight) juontaa nimensä persialaisesta lasten laulusta. Ohjelma on 7-15-vuotiaille suunnattu ohjelma, jossa kaksi robottia (aurinko ja kuu) sekä käsinukke nimeltä 95 avustavat ohjelman juontajaa. 95 on kotoisin toiselta planeetalta, missä nimet ovat numeroita.

Tämä lastenohjelma tarjoaa kristillisen vaihtoehdon farsinkielisille lapsille ja nuorille Iranissa ja Afganistanissa; juontaja Majid keskustelee ohjelmaan soittavien lasten kanssa mm. rukouksesta, valehtelemisestä, ystävydestä, eläinten kohtelusta, ympäristöasioista, kokeisiin valmistautumisesta ja muista nuorille ajankohtaisista aiheista. Ohjelmassa seurataan myös persialaisen kalenterivuoden tapahtumia ja erilaiset kilpailut ja palkinnot houkuttelevat nuoria katsojia pysymään kanavalla. Katsojat saavat myös lähettää ohjelmaan omia kotivideoitaan, kuviaan ja piirustuksiaan. Ohjelma tavoittaa katsojia paitsi Iranissa, myös esim. Turkissa, USAssa, Kanadassa ja Euroopassa asuvia farsinkielisiä katsojia.

Iranissa ei ole tytöille suunnattuja televisio-ohjelmia. SAT-7 tuottama ohjelma "Tytöjen maailma" (Girls' World) on suunnattu 8-15 vuotiaille tytöille ja siinä Suomessakin vieraillut Parastoo keskustelee esimerkiksi kokkaamisesta, kirjoista, muodista, elokuvista, kierrätyksestä, tyttöjen oikeuksista, yksinäisyydestä, unelmista, nuorten tyttöjen ulkonäköpaineista, kauneusleikkauksista ja syömishäiriöistä.

Vasemmalla kuvassa Majid avustajiensa kanssa suorassa lähetyksessä. Alla Parastoo Girls' World ohjelman suorassa lähetyksessä.

Myös tähän ohjelmaan katsojat voivat soittaa ja lähettää kommenttejaan. Ohjelma haluaa viestittää myös miespuolisille katsojille, että tytöt eivät ole ainoastaan kauniita koristeita, vaan Jumalan luomia olentoja, kuten miehetkin.

Kuva alla Limassolin studion suoran lähetyksen kontrollihuoneesta.

Ennen joulua olin kollegani *Christianan* ja arabikanavien johtaja *George Makeen* kanssa Egyptissä työmatkalla. Tutustuimme SAT-7 Kairon studion toimintoihin sekä teimme evaluaation SAT-7 ajankohtaisohjelmasta nimeltään *Bridges* (Sillat). Haastattelimme kaikkia ohjelman teossa mukana olleita tuottajista käsikirjoittajiin ja juontajiin ja meillä oli myös tilaisuus tavata kasvotusten useita SAT-7 ohjelmien egyptiläisiä tuottajia ja keskustella uusista, sekä jo olemassa olevista naisten ja lasten ohjelmista.

Vasemmalla kuva Kairon studiosta juontaja/tuottaja *Essam Nagyn* ja kollegani *Christianan* kanssa.

Tukemalla SAT-7:n työtä Sansan kautta voit vaikuttaa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan asukkaiden elämään ja tulevaisuuteen.

- Yksi tv-ohjelma (kuvaus ja editointi): 300 euroa
- Viisi minuuttia ohjelmaa: 50 euroa
- Minuutti ohjelmaa: 10 euroa

Jos uskomme, että evankeliumi muuttaa elämää, juuri nyt on oikea aika välittää sitä!

Osallistu keräykseemme!

**TUE SIRPAN TYÖTÄ
KYPROKSELLA**

FI 37 5062 0320 0320 18
viite: 4444 10078

Matkamme ajoittui heti Kairon joulukuun 11. päivän pommiräjähdysten jälkeen ja *Bridges* -ohjelma lähetti heti ohjelman tuohon tapahtumaan liittyen haastatellen kirkkojen johtajia. Kamerat olivat paikalla myös uhrien hautajaisissa, joihin Egyptin presidentti ja koptikirkon piispa osallistuivat. Pommi-iskussa kairolaiseen kirkkoon kuoli 24 ja loukkaantui yli 40, heistä suurin osa naisia ja lapsia. Egyptissä SAT-7:llä on viisi ja puoli miljoonaa katsojaa ja ohjelmalla haluttiin viestittää tukea Egyptin vähemmistökristityille.

<https://www.youtube.com/watch?v=cR4hNY9OwMY>

Georgo Makeen (kuvassa alhaalla vasemmalla) on itse egyptiläinen ja hän uskoo että muutoksen Lähi-itään voi tuoda vain uusi sukupolvi koululaitoksen uudistumisen kautta. Nykyisellään Egyptin valtion kouluissa maan 2000 vuotta vanha koptikirkon historia on unohdettu täysin. Uskonnon tunneilla kristityt menevät omaan erilliseen luokkaansa, mikä hänen mukaansa stigmatizoi kristityn vähemmistön jo koulusta alkaen ja estää normaalin kanssakäymisen eri ryhmien välillä. Kristityille ei anneta mahdollisuutta kertoa omasta uskostaan, jotta muut voisivat ymmärtää heitä.

Jumala kanssasi arjessa ja juhlassa, *Sirpa*

SANSA (Medialähetys Sanansaattajat)
Munckinkatu 67, PL 13, 05801 Hyvinkää
p. 019 457 7700

sansa@sansa.fi
[facebookSanansaattajat.com/](https://facebook.com/Sanansaattajat.com/)

